

TABELUL COMPARATIV
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative

(optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei)

Numărul unic înregistrat **353/MJ/2026**

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Art. I. –Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art. 195), cu modificările și completările ulterioare		
Articolul 317. Evadarea din locurile de deținere (1) Evadarea din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, precum și de persoana care se află sub arest preventiv, se pedepsește cu închisoare de pînă la 3 ani. (2) Aceeași acțiune: a) - <i>exclusă</i>; b) săvârșită de două sau mai multe persoane; c) însoțită de aplicarea violenței; d) săvârșită cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de arme se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani. (3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea din locurile de detenție a persoanei în privința căreia la momentul evadării nu exista sau a încetat temeiul legal al detenției.	Articolul 317: În denumirea articolului cuvintele „din locurile de deținere” se exclud. aliniatul (1), după cuvântul „preventiv,”, se completează cu sintagma „sau părăsirea fără încuviințare a domiciliului de către persoana aflată în arest la domiciliu”; aliniatul (3) va avea următoarea redacție: „(3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea persoanei în privința căreia, la momentul săvârșirii faptei, nu exista sau a încetat temeiul legal al privării de libertate.”.	Articolul 317. Evadarea (1) Evadarea din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, precum și de persoana care se află sub arest preventiv, sau părăsirea fără încuviințare a domiciliului de către persoana aflată în arest la domiciliu se pedepsește cu închisoare de pînă la 3 ani. (2) Aceeași acțiune: a) - <i>exclusă</i>; b) săvârșită de două sau mai multe persoane; c) însoțită de aplicarea violenței; d) săvârșită cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de arme se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani. (3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea persoanei în privința căreia, la momentul săvârșirii faptei, nu exista sau a încetat temeiul legal al privării de libertate.

Art. II. - Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr.122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art.195), cu modificările ulterioare

Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod [...] 8) <i>cale extraordinară de atac</i> – cale prevăzută de lege pentru atacarea hotărârilor judecătorești irevocabile (revizuirea); [...]	1. Articolul 6 se completează cu punctele 8¹ cu următorul cuprins: „8¹) <i>consemn</i> – măsură procesuală de înregistrare în resursele informaționale de stat a datelor privind persoana și a măsurilor ce urmează a fi întreprinse la identificarea acesteia, în limitele și pe durata termenului stabilit în actul de dispunere, pentru asigurarea executării măsurilor procesuale de constrângere sau hotărârilor judecătorești, precum și asigurarea chemării persoanei în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată. Consemnul poate fi: a) de informare – aplicat în vederea localizării persoanei sau pentru citare; b) la frontieră – aplicat în condițiile Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.	Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod [...] 8) <i>cale extraordinară de atac</i> – cale prevăzută de lege pentru atacarea hotărârilor judecătorești irevocabile (revizuirea); 8¹) <i>consemn</i> – măsură procesuală de înregistrare în resursele informaționale de stat a datelor privind persoana și a măsurilor ce urmează a fi întreprinse la identificarea acesteia, în limitele și pe durata termenului stabilit în actul de dispunere, pentru asigurarea executării măsurilor procesuale de constrângere sau hotărârilor judecătorești, precum și asigurarea chemării persoanei în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată. Consemnul poate fi: a) de informare – aplicat în vederea localizării persoanei sau pentru citare; b) la frontieră – aplicat în condițiile Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova; [...]
Articolul 74. Drepturile și obligațiile părții civilmente responsabile (1) Partea civilmente responsabilă, în scopul protejării intereselor sale privitor la acțiunea civilă pornită împotriva sa, în condițiile prezentului cod, dispune de următoarele drepturi: 1) să dea explicații privitor la acțiunea civilă înaintată; 2) să prezinte documente și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată;	2. La articolul 74 alineatul (1) punctul 5) textul „la contul de depozit al instanței judecătorești” se substituie cu textul „la contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta”.	Articolul 74. Drepturile și obligațiile părții civilmente responsabile (1) Partea civilmente responsabilă, în scopul protejării intereselor sale privitor la acțiunea civilă pornită împotriva sa, în condițiile prezentului cod, dispune de următoarele drepturi: 1) să dea explicații privitor la acțiunea civilă înaintată; 2) să prezinte documente și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată;

3) să formuleze cereri de recuzare a persoanei care efectuează urmărirea penală, a judecătorului, procurorului, expertului, interpretului, traducătorului, grefierului; 4) să înainteze cereri; 5) să depună benevol sume de bani la contul de depozit al instanței judecătorești pentru asigurarea acțiunii civile pornite; [...]		3) să formuleze cereri de recuzare a persoanei care efectuează urmărirea penală, a judecătorului, procurorului, expertului, interpretului, traducătorului, grefierului; 4) să înainteze cereri; 5) să depună benevol sume de bani la contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta pentru asigurarea acțiunii civile pornite; [...]
Articolul 138¹. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor (1) Interceptarea comunicărilor și/sau a imaginilor presupune folosirea unor mijloace tehnice prin intermediul cărora se poate afla conținutul informațiilor audio, video, scrise sau grafice, transmise între două sau mai multe persoane, iar înregistrarea acestora presupune stocarea pe un suport informațional a informațiilor obținute în urma interceptării. (2) Prevederile alin. (1) se aplică în exclusivitate la cauzele penale care au ca obiect urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunilor, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute de următoarele articole din Codul penal nr. 985/2002: art. 135–145, 150, 151, 158, 164–165¹, art. 166 alin. (2) și (3), art. 166¹, 167, art. 168 alin. (2) și (3), art. 171 alin. (2) și (3), art. 172 alin. (2) și (3), art. 173, 175, 175¹, art. 177 alin. (3), art.181–181³, art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3)–(5), art. 188, 189, art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(5), art. 192¹ alin. (3), art. 201¹ alin. (3), art. 206, 207, 208¹, 208², art. 216 alin. (3), art. 217 alin. (3), art. 217¹ alin. (3) și (4), art. 217³ alin. (3), art. 217⁴ alin. (2) și (3), art. 219 alin. (2), art. 220 alin. (2) și (3), art. 224 alin. (3) și (4), art. 236, 237, art. 241¹ alin. (2), art. 242¹–243, art. 244 alin. (2), art. 245¹⁰ alin. (2)	3. Articolul 138¹ alineatul (2) se va completa după sintagma „314” cu sintagma „317”;	Articolul 138¹. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor (1) Interceptarea comunicărilor și/sau a imaginilor presupune folosirea unor mijloace tehnice prin intermediul cărora se poate afla conținutul informațiilor audio, video, scrise sau grafice, transmise între două sau mai multe persoane, iar înregistrarea acestora presupune stocarea pe un suport informațional a informațiilor obținute în urma interceptării. (2) Prevederile alin. (1) se aplică în exclusivitate la cauzele penale care au ca obiect urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunilor, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute de următoarele articole din Codul penal nr. 985/2002: art. 135–145, 150, 151, 158, 164–165¹, art. 166 alin. (2) și (3), art. 166¹, 167, art. 168 alin. (2) și (3), art. 171 alin. (2) și (3), art. 172 alin. (2) și (3), art. 173, 175, 175¹, art. 177 alin. (3), art.181–181³, art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3)–(5), art. 188, 189, art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(5), art. 192¹ alin. (3), art. 201¹ alin. (3), art. 206, 207, 208¹, 208², art. 216 alin. (3), art. 217 alin. (3), art. 217¹ alin. (3) și (4), art. 217³ alin. (3), art. 217⁴ alin. (2) și (3), art. 219 alin. (2), art. 220 alin. (2) și (3), art. 224 alin. (3) și (4), art. 236, 237, art. 241¹ alin. (2),

și (3), art. 248, 248¹, 248², 249, art. 259–261¹, 275, 278–279¹, art. 279² alin. (3) lit. b), art. 279³, 280, 282–286, 289–289³, art. 290 alin. (2), art. 292, 295–295², art. 303 alin. (3), art. 306–309, 314, 318, 324–328, 330², 332¹–335, art. 335¹ alin. (2), art. 337–346¹, art. 352 alin. (3), art. 352², art. 362, 362¹, art. 368 alin. (2), art. 370 alin. (2) și (3). Lista componentelor de infracțiuni este exhaustivă și poate fi modificată doar prin lege. [...]		art. 242¹–243, art. 244 alin. (2), art. 245¹⁰ alin. (2) și (3), art. 248, 248¹, 248², 249, art. 259–261¹, 275, 278–279¹, art. 279² alin. (3) lit. b), art. 279³, 280, 282–286, 289–289³, art. 290 alin. (2), art. 292, 295–295², art. 303 alin. (3), art. 306–309, 314, 317, 318, 324–328, 330², 332¹–335, art. 335¹ alin. (2), art. 337–346¹, art. 352 alin. (3), art. 352², art. 362, 362¹, art. 368 alin. (2), art. 370 alin. (2) și (3). Lista componentelor de infracțiuni este exhaustivă și poate fi modificată doar prin lege. [...]
Articolul 138³. Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare (1) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare reprezintă operațiunile prin care se asigură cunoașterea conținutului tranzacțiilor financiare, în regim de timp real sau după realizarea acestora, efectuate de către persoanele fizice și juridice prin intermediul băncilor sau al altor persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare ori obținerea de la entitățile respective a înscrisurilor sau a informațiilor aflate în posesia acestora referitoare la depunerile, conturile sau tranzacțiile unei persoane. (2) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare se dispune în cazul urmăririi penale pornite pe faptul săvârșirii uneia dintre infracțiunile, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la art. 158, 165, 165¹, 181¹–181³, 189–192, 196, 199, 206, 208, 209, 217–217⁵, 220, 236, 237, 239–248, 248¹, 248², 249, 251–253, 255, 256, 260⁶, 278, 279, 279¹, 279³, 283, 284, 290, 292, 301¹, 302, 324–328, 330¹, 330², 332¹–333, 334,	4. Articolul 138³ alineatul (2) se va completa după sintagma „302” cu sintagma „317 alin. (1)”;	Articolul 138³. Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare (1) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare reprezintă operațiunile prin care se asigură cunoașterea conținutului tranzacțiilor financiare, în regim de timp real sau după realizarea acestora, efectuate de către persoanele fizice și juridice prin intermediul băncilor sau al altor persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare ori obținerea de la entitățile respective a înscrisurilor sau a informațiilor aflate în posesia acestora referitoare la depunerile, conturile sau tranzacțiile unei persoane. (2) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare se dispune în cazul urmăririi penale pornite pe faptul săvârșirii uneia dintre infracțiunile, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la art. 158, 165, 165¹, 181¹–181³, 189–192, 196, 199, 206, 208, 209, 217–217⁵, 220, 236, 237, 239–248, 248¹, 248², 249, 251–253, 255, 256, 260⁶, 278, 279, 279¹, 279³, 283, 284, 290, 292, 301¹, 302, 317 alin. (1), 324–

337–346 ¹ , 352, 352 ² , 361 și 362 ¹ din Codul penal nr. 985/2002.		328, 330 ¹ , 330 ² , 332 ¹ –333, 334, 337–346 ¹ , 352, 352 ² , 361 și 362 ¹ din Codul penal nr. 985/2002.
Articolul 138⁴. Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice (1) [...] (4) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 177, 178, 186, 187, 189, 190, 192, 192¹, 208¹, 208², 237, 245¹⁰, 259–261¹, 281 și 322 din Codul penal nr. 985/2002.	5. Articolul 138 ⁴ alineatul (4) se va completa după sintagma „281” cu sintagma „317 alin. (1)”;	Articolul 138⁴. Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice (1) [...] (4) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 177, 178, 186, 187, 189, 190, 192, 192¹, 208¹, 208², 237, 245¹⁰, 259–261¹, 281, 317 ain. (1) și 322 din Codul penal nr. 985/2002.
Articolul 138⁵. Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice (1) Accesarea și/sau interceptarea datelor informatice constă în folosirea unor metode și/sau mijloace tehnice pentru obținerea datelor informatice stocate pe un suport informațional, fără înștiințarea proprietarului sau utilizatorului acestuia, și/sau pentru colectarea în timp real a datelor informatice asociate comunicărilor prin intermediul unui sistem informatic. Înregistrarea datelor informatice constă în stocarea informațiilor obținute în urma accesării și/sau interceptării pe un suport informațional. (2) Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 138¹ alin. (3)–(6), care se aplică în mod corespunzător. (3) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 175¹, 208¹, 208², 237 și 259–261¹ din Codul penal nr. 985/2002.	6. La articolul 138 ⁵ alineatul (3) sintagma „și 259–261 ¹ ” se substituie cu sintagma „, 259–261 ¹ și 317 alin. (1)”.	Articolul 138⁵. Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice (1) Accesarea și/sau interceptarea datelor informatice constă în folosirea unor metode și/sau mijloace tehnice pentru obținerea datelor informatice stocate pe un suport informațional, fără înștiințarea proprietarului sau utilizatorului acestuia, și/sau pentru colectarea în timp real a datelor informatice asociate comunicărilor prin intermediul unui sistem informatic. Înregistrarea datelor informatice constă în stocarea informațiilor obținute în urma accesării și/sau interceptării pe un suport informațional. (2) Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 138¹ alin. (3)–(6), care se aplică în mod corespunzător. (3) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 175¹, 208¹, 208², 237, 259–261¹ și 317 alin. (1) din Codul penal nr. 985/2002.

Articolul 177. Actul prin care se aplică măsura preventivă (1) Referitor la aplicarea măsurii preventive procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală emite, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală, o ordonanță motivată. În ordonanța procurorului se indică fapta care face obiectul bănuirii, învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează și pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive. (1¹) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este bănuită, învinuită, inculpată persoana; temeiul de alegere a măsurii preventive respective, cu menționarea datelor și circumstanțelor concrete ale cauzei care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele procurorului și ale reprezentantului, avocatului, bănuitului, învinuitului, inculpatului, motivându-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii. (2) Arestarea preventivă, arestarea la domiciliu, liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică numai conform hotărârii instanței de judecată emise în baza demersului procurorului. Arestarea la domiciliu, liberarea provizorie pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică de către instanță ca alternativă a arestării preventive, în baza demersului organului de urmărire penală sau la cererea părții apărării.	7. Articolul 177 se completează cu alineatele (2¹) – (2³) cu următorul cuprins: „(2¹) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor preventive prevăzute la art. 175 alin. (3) pct. 1), 2) și 6)-11) procurorul, după caz, instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, care nu poate depăși durata măsurii preventive aplicate. (2²) Consemnul cuprinde: a) tipul de consemn; b) temeiul legal al emiterii; c) date pentru identificarea persoanei; d) resursa informațională de stat unde urmează a fi instituit; e) măsurile ce urmează a fi întreprinse; f) ordonatorul consemnului, datele de contact în vederea realizării măsurilor; g) termenul de instituire al consemnului. (2³) Consemnul încetează de drept: a) prin executare, în cazul în care această modalitate de încetare este stabilită în ordonanța sau încheierea privind darea în consemn; b) prin anulare, în temeiul ordonanței sau hotărârii prin care s-a dispus anularea actului privind darea în consemn; c) la expirarea termenului pentru care a fost instituit și nu s-a dispus prelungirea acestuia.”.	Articolul 177. Actul prin care se aplică măsura preventivă (1) Referitor la aplicarea măsurii preventive procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală emite, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală, o ordonanță motivată. În ordonanța procurorului se indică fapta care face obiectul bănuirii, învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează și pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive. (1¹) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este bănuită, învinuită, inculpată persoana; temeiul de alegere a măsurii preventive respective, cu menționarea datelor și circumstanțelor concrete ale cauzei care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele procurorului și ale reprezentantului, avocatului, bănuitului, învinuitului, inculpatului, motivându-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii. (2) Arestarea preventivă, arestarea la domiciliu, liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică numai conform hotărârii instanței de judecată emise în baza demersului procurorului. Arestarea la domiciliu, liberarea provizorie pe cauțiune și liberarea provizorie a
---	--	---

(3) Copia de pe încheierea privind aplicarea măsurii preventive se înmânează neîntârziat persoanei față de care se aplică măsura preventivă. Persoanei i se comunică în limba pe care o înțelege motivele aplicării față de ea a măsurii preventive și, totodată, i se explică modul și termenul de atac al acesteia.		persoanei sub control judiciar se aplică de către instanță ca alternativă a arestării preventive, în baza demersului organului de urmărire penală sau la cererea părții apărării. (2¹) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor preventive prevăzute la art. 175 alin. (3) pct. 1), 2) și 6)-11) procurorul, după caz, instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, care nu poate depăși durata măsurii preventive aplicate. (2²) Consemnul cuprinde: a) tipul de consemn; b) temeiul legal al emiterii; c) date pentru identificarea persoanei; d) resursa informațională de stat unde urmează a fi instituit; e) măsurile ce urmează a fi întreprinse; f) ordonatorul consemnului, datele de contact în vederea realizării măsurilor; g) termenul de instituire al consemnului. (2³) Consemnul încetează de drept: a) prin executare, în cazul în care această modalitate de încetare este stabilită în ordonanța sau încheierea privind darea în consemn; b) prin anulare, în temeiul ordonanței sau hotărârii prin care s-a dispus anularea actului privind darea în consemn; c) la expirarea termenului pentru care a fost instituit și nu s-a dispus prelungirea acestuia. (3) Copia de pe încheierea privind aplicarea măsurii preventive se înmânează neîntârziat persoanei față de care se aplică măsura preventivă. Persoanei i se comunică în limba pe care o înțelege motivele aplicării față de
--	--	---

		ea a măsurii preventive și, totodată, i se explică modul și termenul de atac al acesteia.
Articolul 178. Obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara (1) Obligarea de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă în scris bănuितului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau, după caz, de instanța de judecată de a se afla la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței, de a nu părăsi localitatea, în care domiciliază permanent sau temporar, fără încuviințarea procurorului sau a instanței, de a nu se ascunde de procuror sau instanță, de a nu împiedica urmărirea penală și judecarea cauzei, de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală și a instanței de judecată și de a le comunica acestora despre schimbarea domiciliului. [...]	8. La articolul 178, alineatul (1) se completează cu textul „, fiind supus, după caz, monitorizării electronice”.	Articolul 178. Obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara (1) Obligarea de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă în scris bănuितului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau, după caz, de instanța de judecată de a se afla la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței, de a nu părăsi localitatea, în care domiciliază permanent sau temporar, fără încuviințarea procurorului sau a instanței, de a nu se ascunde de procuror sau instanță, de a nu împiedica urmărirea penală și judecarea cauzei, de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală și a instanței de judecată și de a le comunica acestora despre schimbarea domiciliului, fiind supus, după caz, monitorizării electronice. [...]
Articolul 179. Garanția personală [...] (3) La prezentarea în scris a garanției, fiecare garant concomitent depune la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată o sumă bănească de la 300 la 1000 unități convenționale. [...]	9. La articolul 179 alineatul (3) textul „la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta”.	Articolul 179. Garanția personală [...] (3) La prezentarea în scris a garanției, fiecare garant concomitent depune pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta o sumă bănească de la 300 la 1000 unități convenționale. [...]
Articolul 180. Garanția unei organizații [...] (2) Asumându-și o asemenea garanție, persoana juridică trebuie să depună la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată o sumă bănească în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale. [...]	10. La articolul 180 alineatul (2) textul „la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta” iar sintagma „de la 300 la 1000 unități convenționale” se substituie cu sintagma „de la 1000 la 3000 unități convenționale”.	Articolul 180. Garanția unei organizații [...] (2) Asumându-și o asemenea garanție, persoana juridică trebuie să depună pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta, o sumă bănească în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale. [...]

Articolul 191. Liberarea provizorie sub control judiciar (1) Liberarea provizorie sub control judiciar se poate aplica de către judecătorul de instrucție sau de către instanță pe un termen de cel mult 60 de zile. Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe obligații prevăzute la alin. (3) cu darea, după caz, în consemn la frontieră. (2) - <i>abrogat.</i> (3) Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe din următoarele obligații: 1) să nu părăsească localitatea unde își are domiciliul decât în condițiile stabilite de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanță; 2) să comunice organului de urmărire penală sau, după caz, instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; 3) să nu meargă în locuri anume stabilite; 4) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este citată; 5) să nu intre în legătură cu anumite persoane; 6) să nu săvârșască acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în procesul penal; 7) să nu conducă autovehicule, să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii; 8) să predea pașaportul judecătorului de instrucție sau instanței de judecată. [...]	11. Articolul 191: la alineatul (1) textul „cu darea, după caz, în consemn la frontieră” se substituie cu textul „cu darea în consemn și/sau cu aplicarea monitorizării electronice.”; alineatul (3) se completează cu punctul 9) cu următorul cuprins: „9) să mențină în stare funcțională mijloacele electronice de control și să le poarte permanent.”.	Articolul 191. Liberarea provizorie sub control judiciar (1) Liberarea provizorie sub control judiciar se poate aplica de către judecătorul de instrucție sau de către instanță pe un termen de cel mult 60 de zile. Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe obligații prevăzute la alin. (3) cu darea în consemn și/sau cu aplicarea monitorizării electronice. (2) - <i>abrogat.</i> (3) Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe din următoarele obligații: 1) să nu părăsească localitatea unde își are domiciliul decât în condițiile stabilite de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanță; 2) să comunice organului de urmărire penală sau, după caz, instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; 3) să nu meargă în locuri anume stabilite; 4) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este citată; 5) să nu intre în legătură cu anumite persoane; 6) să nu săvârșască acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în procesul penal; 7) să nu conducă autovehicule, să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii; 8) să predea pașaportul judecătorului de instrucție sau instanței de judecată; 9) să mențină în stare funcțională mijloacele electronice de control și să le poarte permanent. [...]
Articolul 192¹. Regulile cu privire la cauțiune	12. La articolul 192¹ alineatul (1) textul „pe contul depozitar al procuraturii sau, după caz, al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de	Articolul 192¹. Regulile cu privire la cauțiune

(1) Dispunerea cauțiunii se face pe numele învinuitului, inculpatului, prin depunerea unei sume de bani determinate pe contul depozitar al procuraturii sau, după caz, al instanței de judecată ori prin constituirea unei garanții reale, mobiliare ori imobiliare, în limitele unei sume de bani determinate, în favoarea aceluiași organ. (2) Valoarea cauțiunii se determină de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată de la 3000 la 100 000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de gravitatea infracțiunii. (3) Cauțiunea garantează: 1) participarea învinuitului, inculpatului la procesul penal și respectarea de către acesta a obligațiilor prevăzute la art. 192 alin. (3); 2) plata despăgubirilor bănești acordate pentru repararea pagubelor cauzate de infracțiune și plata amenzii.	Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta” iar sintagma „aceluiași organ” se substituie cu sintagma „aceleiași agenții”.	(1) Dispunerea cauțiunii se face pe numele învinuitului, inculpatului, prin depunerea unei sume de bani determinate pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta ori prin constituirea unei garanții reale, mobiliare ori imobiliare, în limitele unei sume de bani determinate, în favoarea aceleiași agenții. (2) Valoarea cauțiunii se determină de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată de la 3000 la 100 000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de gravitatea infracțiunii. (3) Cauțiunea garantează: 1) participarea învinuitului, inculpatului la procesul penal și respectarea de către acesta a obligațiilor prevăzute la art. 192 alin. (3); 2) plata despăgubirilor bănești acordate pentru repararea pagubelor cauzate de infracțiune și plata amenzii.
Articolul 205. Temeiurile de punere sub sechestru (1) Punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora. [...] (5) În caz de delict flagrant sau de caz ce nu suferă amânare, organul de urmărire penală este în drept de a pune bunurile sub sechestru în baza ordonanței proprii, fără a avea autorizația judecătorului de instrucție, comunicînd în mod obligatoriu despre aceasta judecătorului de instrucție imediat, însă nu mai târziu de 24 de ore din momentul efectuării acestei acțiuni	13. Articolul 205 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins: „(6) Refuzul de punere a bunurilor sub sechestru nu împiedică solicitarea repetată de aplicare a acestuia, în cazul apariției unor circumstanțe noi.”.	Articolul 205. Temeiurile de punere sub sechestru (1) Punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora. [...] (5) În caz de delict flagrant sau de caz ce nu suferă amânare, organul de urmărire penală este în drept de a pune bunurile sub sechestru în baza ordonanței proprii, fără a avea autorizația judecătorului de instrucție, comunicînd în mod obligatoriu despre aceasta judecătorului de instrucție imediat, însă nu mai târziu de 24 de ore din momentul efectuării acestei acțiuni

procedurale. Primind informația respectivă, judecătorul de instrucție verifică legalitatea acțiunii de punere sub sechestru, confirmă rezultatele ei sau declară nevalabilitatea acesteia. În caz de constatare că sechestrarea este ilegală sau neîntemeiată, judecătorul de instrucție dispune scoaterea, totală sau parțială, a bunurilor de sub sechestru.		procedurale. Primind informația respectivă, judecătorul de instrucție verifică legalitatea acțiunii de punere sub sechestru, confirmă rezultatele ei sau declară nevalabilitatea acesteia. În caz de constatare că sechestrarea este ilegală sau neîntemeiată, judecătorul de instrucție dispune scoaterea, totală sau parțială, a bunurilor de sub sechestru. (6) Refuzul de punere a bunurilor sub sechestru nu împiedică solicitarea repetată de aplicare a acestuia, în cazul apariției unor circumstanțe noi.
	14. Se completează cu articolul 241¹ cu următorul cuprins: „Articolul 241¹. Consemnul de informare (1) În cazul imposibilității înmânării citației în condițiile art. 239, organul de urmărire penală sau instanța de judecată dispune darea acesteia în consemn de informare, odată cu actul de dispunere a citării. Dispozițiile art. 177 alin. (2²) și (2³) se aplică în mod corespunzător. (2) Executarea consemnului de informare se realizează prin înmânarea citației sub semnătură de către agentul împuternicit cu înmânarea citației care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a identificat persoana dată în consemn în resursa informațională de stat. (3) Autoritatea competentă care a executat consemnul de informare informează imediat, prin mijloace de comunicare electronică ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestora, organul de urmărire penală sau instanța de judecată despre faptul executării și transmite dovada de înmânare a citației în termen de cel mult 3 zile. (4) În cazul în care persoana dată în consemn refuză primirea citației sau, primind-o, refuză sau nu poate să semneze dovada de primire, agentul împuternicit cu înmânarea citației care a identificat persoana întocmește un proces-verbal în condițiile art. 240 în care consemnează aceste circumstanțe pe care îl transmite organului de	Articolul 241¹. Consemnul de informare (1) În cazul imposibilității înmânării citației în condițiile art. 239, organul de urmărire penală sau instanța de judecată dispune darea acesteia în consemn de informare, odată cu actul de dispunere a citării. Dispozițiile art. 177 alin. (2²) și (2³) se aplică în mod corespunzător. (2) Executarea consemnului de informare se realizează prin înmânarea citației sub semnătură de către agentul împuternicit cu înmânarea citației care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a identificat persoana dată în consemn în resursa informațională de stat. (3) Autoritatea competentă care a executat consemnul de informare informează imediat, prin mijloace de comunicare electronică ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestora, organul de urmărire penală sau instanța de judecată despre faptul executării și transmite dovada de înmânare a citației în termen de cel mult 3 zile. (4) În cazul în care persoana dată în consemn refuză primirea citației sau,

	urmărire penală sau instanței de judecată în termenul și condițiile prevăzute la alin. (3).”.	primind-o, refuză sau nu poate să semneze dovada de primire, agentul împuternicit cu înmînarea citației care a identificat persoana întocmește un proces-verbal în condițiile art. 240 în care consemnează aceste circumstanțe pe care îl transmite organului de urmărire penală sau instanței de judecată în termenul și condițiile prevăzute la alin. (3).
Articolul 287¹. Temeiurile, modul și termenele de suspendare a urmăririi penale (1) Urmărirea penală se suspendă în cazurile în care există unul din următoarele temeiuri care împiedică continuarea și terminarea ei: 1) învinuitul a dispărut, sustrăgîndu-se de la urmărirea penală sau judecată, ori locul aflării lui nu este stabilit; 2) nu este identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire; 3) în caz de refuz privind lipsirea persoanei de imunitate sau în caz de refuz de extrădare a persoanei de către un stat străin, dacă urmărirea penală nu poate fi terminată în lipsa acestei persoane; 4) învinuitul s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care îl împiedică să ia parte la procesul penal, atestată printr-o concluzie medico-legală a unei instituții medicale de stat; 5) a început procesul de mediere în temeiul art. 276 alin. (7). (2) În cazul în care se constată unul din temeiurile specificate la alin.(1), organul de urmărire penală înaintează procurorului propunerile sale împreună cu dosarul. Procurorul va dispune, printr-o ordonanță motivată, suspendarea urmăririi penale.	15. La articolul 287¹, alineatul (2), propoziția a doua se completează cu cuvintele: „ , cu darea în consemn, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1) pct. 2)”.	Articolul 287¹. Temeiurile, modul și termenele de suspendare a urmăririi penale (1) Urmărirea penală se suspendă în cazurile în care există unul din următoarele temeiuri care împiedică continuarea și terminarea ei: 1) învinuitul a dispărut, sustrăgîndu-se de la urmărirea penală sau judecată, ori locul aflării lui nu este stabilit; 2) nu este identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire; 3) în caz de refuz privind lipsirea persoanei de imunitate sau în caz de refuz de extrădare a persoanei de către un stat străin, dacă urmărirea penală nu poate fi terminată în lipsa acestei persoane; 4) învinuitul s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care îl împiedică să ia parte la procesul penal, atestată printr-o concluzie medico-legală a unei instituții medicale de stat; 5) a început procesul de mediere în temeiul art. 276 alin. (7). (2) În cazul în care se constată unul din temeiurile specificate la alin.(1), organul de urmărire penală înaintează procurorului propunerile sale împreună cu dosarul. Procurorul va dispune, printr-o ordonanță motivată, suspendarea urmăririi penale, cu darea în

[...]		consemn, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1) pct. 2). [...]
Articolul 288. Investigațiile în vederea căutării învinuitului (1) În cazul în care nu se cunoaște locul unde se află persoana pusă sub învinuire, precum și în cazul în care învinuitul, după înaintarea învinuirii, se ascunde de organul de urmărire penală, acesta înaintează procurorului propunere pentru dispunerea investigațiilor în vederea găsirii învinuitului. (2) Procurorul, în baza propunerii organului de urmărire penală, după ce a studiat-o, sau din oficiu, dispune, prin ordonanță motivată, căutarea învinuitului cu darea în consemn la frontieră. În ordonanță se va indica toată informația cunoscută privitor la persoana învinuitului care urmează să fie căutat. Căutarea învinuitului poate fi dispusă atât în cadrul exercitării urmăririi penale, cât și concomitent cu suspendarea ei. [...]	16. La articolul 288 alineatul (2) cuvintele „la frontieră” se exclud.	Articolul 288. Investigațiile în vederea căutării învinuitului (1) În cazul în care nu se cunoaște locul unde se află persoana pusă sub învinuire, precum și în cazul în care învinuitul, după înaintarea învinuirii, se ascunde de organul de urmărire penală, acesta înaintează procurorului propunere pentru dispunerea investigațiilor în vederea găsirii învinuitului. (2) Procurorul, în baza propunerii organului de urmărire penală, după ce a studiat-o, sau din oficiu, dispune, prin ordonanță motivată, căutarea învinuitului cu darea în consemn. În ordonanță se va indica toată informația cunoscută privitor la persoana învinuitului care urmează să fie căutat. Căutarea învinuitului poate fi dispusă atât în cadrul exercitării urmăririi penale, cât și concomitent cu suspendarea ei. [...]
Articolul 308. Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinuit a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinuitului [...] (7) În urma examinării demersului, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea demersului și, după caz, dispune aplicarea, prelungirea, revocarea sau înlocuirea, față de învinuit, a măsurii arestării preventive ori a arestării la domiciliu. Încheierea se înmânează procurorului și învinuitului. În baza încheierii, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată emite un mandat de arestare, de	17. Articolul 308: la alineatul (7) cuvintele „cu darea, după caz, în consemn la frontieră” se substituie cu cuvintele „cu darea în consemn”; la alineatul (10) textul „la contul de depozit al procuraturii” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta”.	Articolul 308. Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinuit a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinuitului [...] (7) În urma examinării demersului, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea demersului și, după caz, dispune aplicarea, prelungirea, revocarea sau înlocuirea, față de învinuit, a măsurii arestării preventive ori a arestării la domiciliu. Încheierea se înmânează procurorului și învinuitului. În baza încheierii, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată emite un mandat de arestare, de

prelungire, înlocuire sau de revocare a arestării preventive sau a arestării la domiciliu, care se înmânează (cîte un exemplar) procurorului, învinutului și administrației locului de deținere și care se execută imediat cu darea, după caz, în consemn la frontieră. [...] (10) Judecătorul de instrucție are dreptul să soluționeze chestiunea cu privire la necesitatea alegerii unei măsuri preventive mai ușoare. În cazul pronunțării hotărîrii privind liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune, învinutul este ținut sub arest pînă cînd cauțiunea stabilită de judecător nu va fi depusă la contul de depozit al procuraturii.		prelungire, înlocuire sau de revocare a arestării preventive sau a arestării la domiciliu, care se înmânează (cîte un exemplar) procurorului, învinutului și administrației locului de deținere și care se execută imediat cu darea în consemn. [...] (10) Judecătorul de instrucție are dreptul să soluționeze chestiunea cu privire la necesitatea alegerii unei măsuri preventive mai ușoare. În cazul pronunțării hotărîrii privind liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune, învinutul este ținut sub arest pînă cînd cauțiunea stabilită de judecător nu va fi depusă pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta.
Articolul 310. Admisibilitatea cererii de eliberare provizorie și soluționarea acesteia [...] (4) La deciderea admisibilității cererii de eliberare provizorie pe cauțiune, judecătorul de instrucție stabilește și cuantumul cauțiunii, încunoștințînd despre aceasta persoana care a depus cererea. După prezentarea dovezii de depunere a cauțiunii pe contul instanței judecătorești, aceasta fixează termenul pentru soluționarea cererii. [...]	18. La articolul 310 alineatul (4) sintagma „pe contul instanței judecătorești” se înlocuiește cu sintagma „pe contul amdinistrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta”.	Articolul 310. Admisibilitatea cererii de eliberare provizorie și soluționarea acesteia [...] (4) La deciderea admisibilității cererii de eliberare provizorie pe cauțiune, judecătorul de instrucție stabilește și cuantumul cauțiunii, încunoștințînd despre aceasta persoana care a depus cererea. După prezentarea dovezii de depunere a cauțiunii pe contul amdinistrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în baza dispoziției de încasare, eliberată de aceasta, aceasta fixează termenul pentru soluționarea cererii. [...]
Articolul 321. Participarea inculpatului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui [...] (5) Instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este	19. La articolul 321 alineatul (5) cuvintele „la frontieră” se exclud.	Articolul 321. Participarea inculpatului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui [...] (5) Instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului, cu darea în consemn, și să-i aplice

în drept să dispună aducerea silită a inculpatului, cu darea în consemn la frontieră, și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne. (6) Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute la alin. (2) pct. 1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată se ascunde de la judecată și, în urma măsurilor de căutare, a fost imposibilă obținerea manifestării voinței inculpatului de a se prezenta în instanță.		o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne. (6) Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute la alin. (2) pct. 1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată se ascunde de la judecată și, în urma măsurilor de căutare, a fost imposibilă obținerea manifestării voinței inculpatului de a se prezenta în instanță.
Articolul 385. Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței (1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și	20. Articolul 385 alineatul (1) se completează cu punctul 17) cu următorul conținut: „17) în cazul absenței nejustificate a inculpatului la pronunțarea sentinței de condamnare, să decidă asupra anunțării în căutare a acestuia cu darea în consemn”.	Articolul 385. Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței (1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și

recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delict; 13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie. [...]		recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delict; 13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie; 17) în cazul absenței nejustificate a inculpatului la pronunțarea sentinței de condamnare, să decidă asupra anunțării în căutare a acestuia cu darea în consemn. [...]
Articolul 389. Sentința de condamnare (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.	21. Articolul 389 se completează cu alineatul (5¹) cu următorul conținut: „(5¹) În cazul absenței nejustificate a inculpatului la adoptarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare, instanța de judecată dispune, din	Articolul 389. Sentința de condamnare (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. (3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. (4) Sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție. (5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei. (6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. (7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite	oficiu, prin încheiere, anunțarea în căutare a acestuia, cu darea în consemn.”.	(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. (3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. (4) Sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție. (5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei. (5¹) În cazul absenței nejustificate a inculpatului la adoptarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare, instanța de judecată dispune, din oficiu, prin încheiere, anunțarea în căutare a acestuia, cu darea în consemn. (6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de
--	--	--

condițiile prevăzute la art. 106–106² din Codul penal nr. 985/2002.		condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. (7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106² din Codul penal nr. 985/2002.
Articolul 471. Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești (1) [...] (7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este obligatorie, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11), 12), 14), 15) și 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului. (8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere. (9) Încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 1), 2), 7)–9), 15). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătorești în partea încasării mijloacelor bănești.	22. Articolul 471 se completează cu alineatul (7¹) cu următorul conținut: „(7¹) La soluționarea chestiunii privind căutarea persoanei condamnate (art. 469 alin. (1) pct. 10)), instanța de judecată este obligată să examineze necesitatea dării în consemn la frontieră a persoanei respective. În acest caz, încheierea instanței prin care se dispune căutarea persoanei condamnate și darea în consemn va cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute la art. 177 alin. (2²).”	Articolul 471. Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești (1) [...] (7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este obligatorie, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11), 12), 14), 15) și 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului. (7¹) La soluționarea chestiunii privind căutarea persoanei condamnate (art. 469 alin. (1) pct. 10)), instanța de judecată este obligată să examineze necesitatea dării în consemn la frontieră a persoanei respective. În acest caz, încheierea instanței prin care se dispune căutarea persoanei condamnate și darea în consemn va cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute la art. 177 alin. (2²). (8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere.

		(9) Încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 1), 2), 7)–9), 15). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătorești în partea încasării mijloacelor bănești.
Art. III. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214-220, art. 704), cu modificările ulterioare		
	1. Se completează cu articolul 174¹ cu următorul cuprins: „Articolul 174¹. Instituțiile și organele care asigură executarea căutării persoanei și darea în consemn (1) Executarea încheierii instanței de judecată privind căutarea persoanei se asigură de organul de poliție în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al persoanei sau este dislocat comandamentul militar. (2) Organul de poliție informează instanța de judecată și instituțiile sau organele responsabile de executarea pedepsei despre inițierea căutării persoanei, identificarea persoanei ori imposibilitatea executării măsurilor de căutare, în termenul stabilit de instanță sau, în lipsa termenului, fără întârziere. (3) Executarea ordonanței sau încheierii privind darea în consemn se transmite autorității sau instituției publice competente, deținătorului sau administratorului resursei informaționale de stat indicate în ordonanță sau în încheiere ori autorității sau instituției abilitate să opereze date în resursa informațională de stat respectivă, pentru instituirea consemnului în termenul și în limitele stabilite de organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Autoritatea sau instituția abilitată care a operat consemnul informează, în termen de 24 de ore, organul de urmărire penală sau instanța de judecată și autoritatea	Articolul 174¹. Instituțiile și organele care asigură executarea căutării persoanei și darea în consemn (1) Executarea încheierii instanței de judecată privind căutarea persoanei se asigură de organul de poliție în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al persoanei sau este dislocat comandamentul militar. (2) Organul de poliție informează instanța de judecată și instituțiile sau organele responsabile de executarea pedepsei despre inițierea căutării persoanei, identificarea persoanei ori imposibilitatea executării măsurilor de căutare, în termenul stabilit de instanță sau, în lipsa termenului, fără întârziere. (3) Executarea ordonanței sau încheierii privind darea în consemn se transmite autorității sau instituției publice competente, deținătorului sau administratorului resursei informaționale de stat indicate în ordonanță sau în încheiere ori autorității sau instituției abilitate să opereze date în resursa informațională de stat respectivă, pentru instituirea consemnului în

	responsabilă de executarea pedepsei sau a măsurii preventive despre instituirea, actualizarea, executarea, anularea, încetarea consemnului sau imposibilitatea executării acestuia. (5) Termenul pentru care se instituie consemnul în resursa informațională de stat este indicat în ordonanță sau în încheiere. La expirarea termenului, consemnul încetează de drept, dacă nu a fost prelungit. (6) În cazul identificării persoanei date în consemn, autoritatea sau instituția abilitată care a identificat persoana întreprinde măsurile indicate în actul de dispunere a consemnului, cu informarea ordonatorului consemnului și, după caz, autorității responsabile de executare a pedepsei.”	termenul și în limitele stabilite de organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Autoritatea sau instituția abilitată care a operat consemnul informează, în termen de 24 de ore, organul de urmărire penală sau instanța de judecată și autoritatea responsabilă de executarea pedepsei sau a măsurii preventive despre instituirea, actualizarea, executarea, anularea, încetarea consemnului sau imposibilitatea executării acestuia. (5) Termenul pentru care se instituie consemnul în resursa informațională de stat este indicat în ordonanță sau în încheiere. La expirarea termenului, consemnul încetează de drept, dacă nu a fost prelungit. (6) În cazul identificării persoanei date în consemn, autoritatea sau instituția abilitată care a identificat persoana întreprinde măsurile indicate în actul de dispunere a consemnului, cu informarea ordonatorului consemnului și, după caz, autorității responsabile de executare a pedepsei.
Articolul 196. Trimiterea hotărârii judecătorești spre executare (1) [...] (5) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărei rază teritorială se află domiciliul condamnatului.	2. La articolul 196 alineatul (5) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „și darea în consemn” și se completează cu propoziția „Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.”	Articolul 196. Trimiterea hotărârii judecătorești spre executare (1) [...] (5) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărei rază teritorială se află domiciliul condamnatului și darea în consemn. Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.
Articolul 204. Dispoziții generale privind executarea pedepsei închisorii (1) [...] (8) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către	3. La articolul 204 alineatul (8) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „și darea în consemn” și se completează cu propoziția „Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.”.	Articolul 204. Dispoziții generale privind executarea pedepsei închisorii (1) [...] (8) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului și darea în

organul afacerilor interne în a cărei rază teritorială se află domiciliul condamnatului și /sau penitenciarul.		consemn se execută de către organul afacerilor interne în a cărei rază teritorială se află domiciliul condamnatului și /sau penitenciarul. Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.
Articolul 263. Căutarea condamnatului cu privire la care a fost amânată sau suspendată executarea pedepsei (1) În cazul în care condamnatul nu s-a prezentat pentru a fi luat la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul de poliție din subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.	4. La articolul 263 alineatul (2) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn” și se completează cu propoziția „Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.”.	Articolul 263. Căutarea condamnatului cu privire la care a fost amânată sau suspendată executarea pedepsei (1) În cazul în care condamnatul nu s-a prezentat pentru a fi luat la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului cu darea în consemn se execută de către organul de poliție din subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar. Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.
Articolul 269. Căutarea persoanei liberate condiționat înainte de termen (1) În cazul în care persoana liberată condiționat înainte de termen nu s-a prezentat pentru a fi luată la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării ei nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de	5. La articolul 269 alineatul (2) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn” și se completează cu propoziția „Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.”.	Articolul 269. Căutarea persoanei liberate condiționat înainte de termen (1) În cazul în care persoana liberată condiționat înainte de termen nu s-a prezentat pentru a fi luată la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării ei nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își

probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar, după caz.		desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului cu darea în consemn se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar, după caz. Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.
Articolul 271. Liberarea de la executarea pedepsei a persoanelor grav bolnave (1) Liberarea de la executarea pedepsei din cauza bolii, în temeiul art. 95 din Codul penal, se dispune de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția sau organul care asigură executarea pedepsei. (2) Demersul instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, împreună cu raportul medical și dosarul personal al condamnatului, se depune în termen de 5 zile de la data constatării bolii. (3) Hotărârea instanței de judecată privind liberarea persoanelor deținute de executarea pedepsei cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se trimite administrației locului de deținere, iar în privința altor persoane - organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află instanța de judecată, care asigură însoțirea și plasarea lor în instituția medicală respectivă. (4) În cazul în care persoana a părăsit instituția medicală și locul aflării ei nu este cunoscut, instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția medicală dispune darea ei în căutare. Încheierea privind căutarea se execută de către organele afacerilor interne. [...]	6. La articolul 271 alineatul (4) prima propoziție se completează cu cuvintele „, , cu darea în consemn” și se completează cu propoziția „Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.”.	Articolul 271. Liberarea de la executarea pedepsei a persoanelor grav bolnave (1) Liberarea de la executarea pedepsei din cauza bolii, în temeiul art. 95 din Codul penal, se dispune de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția sau organul care asigură executarea pedepsei. (2) Demersul instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, împreună cu raportul medical și dosarul personal al condamnatului, se depune în termen de 5 zile de la data constatării bolii. (3) Hotărârea instanței de judecată privind liberarea persoanelor deținute de executarea pedepsei cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se trimite administrației locului de deținere, iar în privința altor persoane - organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află instanța de judecată, care asigură însoțirea și plasarea lor în instituția medicală respectivă. (4) În cazul în care persoana a părăsit instituția medicală și locul aflării ei nu este cunoscut, instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția medicală dispune darea ei în căutare, cu darea în consemn. Încheierea privind căutarea se execută

		de către organele afacerilor interne. Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător. [...]
Articolul 290. Căutarea persoanei supuse măsurilor de constrângere cu caracter medical (1) Dacă, la punerea în executare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, s-a constatat că condamnatul nu s-a prezentat benevol în instituția medicală specializată sau se eschivează în alt mod de la tratamentul medical, instituția medicală trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei un demers și copia de pe hotărârea instanței de judecată. Organul afacerilor interne, în termen de cel mult 3 zile, asigură aducerea silită a persoanei la locul de tratament. (2) Dacă condamnatul a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul afacerilor interne trimite instanței de judecată un raport și materialele necesare pentru darea lui în căutare. Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei. Instanța de judecată trimite copia de pe încheiere instituției medicale specializate pentru informare.	7. La articolul 290 alineatul (2), prima propoziție se completează cu cuvintele „, , cu darea în consemn”, iar propoziția a doua după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn” iar la final se completează cu propoziția „Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.”.	Articolul 290. Căutarea persoanei supuse măsurilor de constrângere cu caracter medical (1) Dacă, la punerea în executare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, s-a constatat că condamnatul nu s-a prezentat benevol în instituția medicală specializată sau se eschivează în alt mod de la tratamentul medical, instituția medicală trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei un demers și copia de pe hotărârea instanței de judecată. Organul afacerilor interne, în termen de cel mult 3 zile, asigură aducerea silită a persoanei la locul de tratament. (2) Dacă condamnatul a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul afacerilor interne trimite instanței de judecată un raport și materialele necesare pentru darea lui în căutare, cu darea în consemn. Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului cu darea în consemn se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei. Instanța de judecată trimite copia de pe încheiere instituției medicale specializate pentru informare. Dispozițiile art. 174¹ se aplică în mod corespunzător.
Articolul 296. Obligarea de a nu părăsi localitatea sau țara (1) Ordonanța sau hotărârea privind aplicarea măsurii preventive de obligare de a nu părăsi localitatea se trimite spre executare organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul prevenitul.	8. La articolul 296, alineatul (3) textul „autoritatea menționată imediat încunoștințează despre aceasta organul” se substituie cu textul „hotărârea procurorului sau a instanței imediat se încunoștințează organului”.	Articolul 296. Obligarea de a nu părăsi localitatea sau țara (1) Ordonanța sau hotărârea privind aplicarea măsurii preventive de obligare de a nu părăsi localitatea se trimite spre executare organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul prevenitul.

(2) Ordonanța sau hotărârea privind aplicarea măsurii preventive de obligare de a nu părăsi țara se trimite spre executare organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul prevenitul, care asigură ridicarea provizorie a pașaportului, și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu instituirea consemnului la frontieră. (3) Dacă, în legătură cu circumstanțe personale excepționale, prevenitul are nevoie să părăsească localitatea sau țara, el este obligat să depună la autoritatea care a dispus aplicarea măsurii preventive o cerere privind obținerea consimțământului de a părăsi localitatea sau țara. Dacă cererea a fost acceptată, autoritatea menționată imediat încunoștințează despre aceasta organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul prevenitul, care, în cazul obligării de a nu părăsi țara, asigură în cel mai scurt timp posibil restituirea pașaportului ridicat provizoriu și informarea organelor de frontieră. După revenirea la domiciliu, prevenitul este obligat să anunțe imediat autoritatea care a acceptat cererea. [...]		(2) Ordonanța sau hotărârea privind aplicarea măsurii preventive de obligare de a nu părăsi țara se trimite spre executare organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul prevenitul, care asigură ridicarea provizorie a pașaportului, și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu instituirea consemnului la frontieră. (3) Dacă, în legătură cu circumstanțe personale excepționale, prevenitul are nevoie să părăsească localitatea sau țara, el este obligat să depună la autoritatea care a dispus aplicarea măsurii preventive o cerere privind obținerea consimțământului de a părăsi localitatea sau țara. Dacă cererea a fost acceptată, hotărârea procurorului sau a instanței imediat se încunoștințează organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul prevenitul, care, în cazul obligării de a nu părăsi țara, asigură în cel mai scurt timp posibil restituirea pașaportului ridicat provizoriu și informarea organelor de frontieră. După revenirea la domiciliu, prevenitul este obligat să anunțe imediat autoritatea care a acceptat cererea. [...]
Articolul 301. Asigurarea controlului prevenitului liberat provizoriu (1) La liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune a prevenitului, în conformitate cu art.191 și 192 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială domiciliază prevenitul hotărârea sa pentru asigurarea respectării de către acesta a obligațiilor stabilite. În acest scop, reprezentantul organului afacerilor interne periodic face vizite la domiciliul prevenitului, întreține legături cu	1. Articolul 301: alineatul (1) după textul „vizite la domiciliul prevenitului” se completează cu textul „sau efectuează verificări prin mijloacele electronice de control”; se completează cu alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins: „(2¹) În cazul recepționării unei alerte de la sistemul de monitorizare electronică sau prevenitul nu răspunde la apelurile telefonice de control, reprezentantul organului afacerilor interne verifică neîntârziat prezența acestuia la domiciliu.	Articolul 301. Asigurarea controlului prevenitului liberat provizoriu (1) La liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune a prevenitului, în conformitate cu art.191 și 192 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială domiciliază prevenitul hotărârea sa pentru asigurarea respectării de către acesta a obligațiilor stabilite. În acest scop, reprezentantul organului afacerilor interne periodic face vizite la domiciliul prevenitului sau

prevenitul și membrii familiei lui, după necesitate solicită de la aceștia informație despre locul aflării prevenitului. (2) Dacă, în urma controlului efectuat, se stabilește că prevenitul a încălcat obligațiile stabilite, organul afacerilor interne sesizează judecătorul de instrucție sau instanța de judecată și prezintă raportul cu rezultatele controlului efectuat pentru a se proceda conform prevederilor art.191 alin.(5) sau art.193 și 194 din Codul de procedură penală. (3) Dacă persoana liberată provizoriu are nevoie să părăsească domiciliul în legătură cu circumstanțe personale excepționale, ea adresează o cerere motivată judecătorului de instrucție sau instanței de judecată care a dispus măsura preventivă. În caz de acceptare a cererii, persoana poate părăsi domiciliul pe perioada indicată în hotărârea judecătorului de instrucție sau a instanței de judecată. Hotărârea se aduce la cunoștința organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul prevenitului. După revenirea la domiciliu, prevenitul este obligat să încunoștințeze despre aceasta organul care a acceptat cererea și organul afacerilor interne.	(2²) Dacă se constată deteriorări a mijloacelor electronice de control sau defecțiunea rețelei telefonice sau a aparatului de telefon, reprezentantul organului afacerilor interne ia măsuri de supraveghere a prevenitului pînă la înlocuirea echipamentului sau înlăturarea defecțiunii. În aceste cazuri, precum și în cazul în care se stabilește că prevenitul a încercat să deterioreze intenționat mijloacele electronice de control, reprezentantul organului afacerilor interne întocmește un proces-verbal, care se semnează de către prevenit.”	efectuează verificări prin mijloacele electronice de control, întreține legături cu prevenitul și membrii familiei lui, după necesitate solicită de la aceștia informație despre locul aflării prevenitului. (2) Dacă, în urma controlului efectuat, se stabilește că prevenitul a încălcat obligațiile stabilite, organul afacerilor interne sesizează judecătorul de instrucție sau instanța de judecată și prezintă raportul cu rezultatele controlului efectuat pentru a se proceda conform prevederilor art.191 alin.(5) sau art.193 și 194 din Codul de procedură penală. (2¹) În cazul recepționării unei alerte de la sistemul de monitorizare electronică sau prevenitul nu răspunde la apelurile telefonice de control, reprezentantul organului afacerilor interne verifică neîntârziat prezența acestuia la domiciliu. (2²) Dacă se constată deteriorări a mijloacelor electronice de control sau defecțiunea rețelei telefonice sau a aparatului de telefon, reprezentantul organului afacerilor interne ia măsuri de supraveghere a prevenitului pînă la înlocuirea echipamentului sau înlăturarea defecțiunii. În aceste cazuri, precum și în cazul în care se stabilește că prevenitul a încercat să deterioreze intenționat mijloacele electronice de control, reprezentantul organului afacerilor interne întocmește un proces-verbal, care se semnează de către prevenit. (3) Dacă persoana liberată provizoriu are nevoie să părăsească domiciliul în legătură cu circumstanțe personale excepționale, ea adresează o cerere motivată judecătorului de instrucție sau instanței de judecată care a dispus măsura preventivă. În caz de acceptare a cererii, persoana poate părăsi domiciliul pe perioada
---	--	--

		indicată în hotărârea judecătorului de instrucție sau a instanței de judecată. Hotărârea se aduce la cunoștința organului afacerilor interne în a căru rază teritorială se află domiciliul prevenitului. După revenirea la domiciliu, prevenitul este obligat să încunoștințeze despre aceasta organul care a acceptat cererea și organul afacerilor interne.
Articolul 312. Trimiterea hotărârii spre executare (1) Trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea. (2) Hotărârile judecătorești privind aplicarea sancțiunii arestului contravențional față de persoanele care nu se află sub arest se expediază organului afacerilor interne în a căru rază teritorială se află domiciliul contravenientului pentru escortarea lui la locul de deținere cel mai apropiat. (3) În cazul pronunțării câtorva hotărâri privind aplicarea sancțiunilor contravenționale referitor la una și aceeași persoană, fiecare hotărâre se execută separat.	2. Articolul 312 alineat (2) se completează cu textul „ , cu darea în consemn potrivit Codului de procedură penală”.	Articolul 312. Trimiterea hotărârii spre executare (1) Trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea. (2) Hotărârile judecătorești privind aplicarea sancțiunii arestului contravențional față de persoanele care nu se află sub arest se expediază organului afacerilor interne în a căru rază teritorială se află domiciliul contravenientului pentru escortarea lui la locul de deținere cel mai apropiat, cu darea în consemn potrivit Codului de procedură penală. (3) În cazul pronunțării câtorva hotărâri privind aplicarea sancțiunilor contravenționale referitor la una și aceeași persoană, fiecare hotărâre se execută separat.